

[Nathalie Lind.]

sinde at gøre noget for plejeforældrene. Det smitter jo her. Ifølge lovforslaget er det kun forældrene, der kan bruge denne adgang til at indbringe sagen for retten. Jeg havde håbet, at ministeren allerede på nuværende tidspunkt var kommet på bedre tanker og havde fremsat forslag om en ændring af adoptionsloven og dermed også af retsplejeloven på dette punkt.

Den her foreslåede isolerede ændring kan vi tilslutte os.

Valbak: Adoptionsforslaget blev førstebehandlet for ikke så forfærdelig længe siden, og dengang gav vi tilslutning til, at adoption i visse tilfælde kunne foretages uden forældrenes samtykke, når barnets tarv tilsiger det. Det foreliggende forslag giver regler for, hvordan man skal forholde sig, hvor overøvrighedens afgørelse om tvangsadoption ikke accepteres af forældrene. Det forslag er, så vidt jeg kan se, af rent teknisk karakter. Det kommer på det tidspunkt, hvor retsplejerådet er færdig med det, og jeg finder da grund til at udtale glæde over, at rådet er blevet færdig med behandlingen af denne sag.

Ruth Olsen: Når man i det tidligere behandlede forslag til adoptionsloven åbner mulighed for i ekstraordinære tilfælde at se bort fra de biologiske forældres samtykke ved udstedelse af adoptionsbevilling og samtidig giver de biologiske forældre adgang til at indanke afgørelsen for domstolene, må der selvfølgelig gives regler for, hvordan domstolene skal behandle disse sager. Det foreliggende forslag herom kan vi derfor tilslutte os. Disse tekniske regler giver os ingen anledning til bekymring.

Min bekymring i hele denne problematik skyldes udelukkende den kendsgerning, at vi ikke har 100 pct.s sikkerhed for, at de biologiske forældre altid får al den støtte, de har behov for, en støtte, der kunne have medført, at de situationer, dette forslag tager sigte på, i mange tilfælde måske ikke var opstået. Men det spørgsmål angår jo ikke direkte dette forslag, som vi altså lover en velvillig behandling.

Justitsministeren (K. Axel Nielsen): Jeg takker for den enstemmige tilslutning til

forslaget og skal blot prøve at besvare det spørgsmål, som fru Nathalie Lind stillede mig med hensyn til plejeforældrene. Jeg er ganske enig i, at det er et væsentligt spørgsmål, som længe har været genstand for overvejelse i justitsministeriet. Der er for øvrigt stillet samrådsspørgsmål til mig herom, og der skal være samråd den 21. marts om spørgsmålet, men forinden skal der finde forhandlinger sted mellem embedsmænd fra justitsministeriet og socialministeriet. Disse forhandlinger er berammet til foretagelse i morgen, så jeg håber, at jeg får et godt materiale til udvalget, når vi skal mødes den 21. marts.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Morten Lange): Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om nedsættelse af et udvalg vedrørende forsvarets og politiets efterretningstjenester.

(Lovforslaget (nr. 123) findes i tillæg A. sp. 2179, fremsættelsen i tidenden sp. 2889).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Orla Møller: Det er en årgammel socialdemokratisk tankegang, der kommer til udtryk i regeringens forslag om et parlamentarisk udvalg til at følge efterretningstjenesternes virksomhed. Allerede i foråret 1964 fremsatte den daværende justitsminister, Hans Hækkerup, et forslag til folketingsbeslutning om et udvalg, der skulle følge politiets efterretningstjeneste. Forsvarets efterretningstjeneste har ikke interesseret offentligheden før Kejsergadesagen. Denne sag og den debat, den rejste, gør det nødvendigt, at også denne tjeneste underkastes en eller anden form for kontrol.

Socialdemokratiet har længe haft den opfattelse, at offentligheden gennem et or-